

sygn. akt **II Cz 1255/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat – Kubeczak

Sędziowie: SO Mariola Wojtkiewicz

SO Tomasz Szaj

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2014 r. w Szczecinie

sprawy z wniosku wierzyciela Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko dłużnikowi **A. G.**

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Szczecin - P. i Zachód w S. z dnia 23 maja 2014 r. sygn. akt IX Co 2692/14

oddala zażalenie.

SSO Tomasz Szaj SSO Dorota Gamrat Kubeczak SSO Mariola Wojtkiewicz

Sygn. akt II Cz 1255/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 maja 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin - P.i Zachód sygn. akt IX Co 2692/14 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...)(...)/(...)z dnia (...). na rzecz wierzyciela Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. przeciwko dłużnikowi A. G., z ograniczeniem możliwości prowadzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie powyższego tytułu egzekucyjnego do kwoty 180.000,00 zł (pkt 1) oraz zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 127 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt 2).

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy Prawo bankowe bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów k.p.c. po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wiarygodności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia.

Sąd I instancji stwierdził, iż przedmiotowy bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony przeciwko dłużnikowi, z którym zawarła umowę kredytową, zatem przeciwko osobie objętej dyspozycją powyższego przepisu.

Nadto Sąd I instancji dodał, iż dłużnik w oświadczeniu poddał się egzekucji do ściśle określonej kwoty i do tej sumy sąd ograniczył możliwość prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

O kosztach niniejszego postępowania Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 i 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 71 ust. 1 oraz art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz § 11 ust. 1 pkt. 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia(...)r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł dłużnika i wniósł o uchylenie postanowienia oraz zasądzenie od Banku - wierzyciela na rzecz dłużnika A. G. kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu dłużnik wskazał, iż nie ma wątpliwości, że pożyczka gotówkowa jest czynnością bankową rozumieniu art.5 ust. 1 Prawa bankowego, natomiast roszczenie objęte tytułem bankowym przedstawionym w tej sprawie nie wynika bezpośrednio z czynności bankowej ani z jej zabezpieczenia. Dodał, iż w niniejszej sprawie, w dniu 27 listopada 2007r. Bank (...) S.A. zawarł z Panem A. G., umowę kredytu nr (...) zaś umowa przewidywała spłaty w równych ratach, po 1792 zł, a ostatnia rata miała być zapłacona w terminie do 3 grudnia 2013r., została zapłacona w dniu 9 grudnia 2013r. Dłużnik wskazał, iż po dokonaniu wpłaty ostatniej raty, pismem z dnia 6 grudnia 2013r., został poinformowany, że ma do spłaty ratę wyrównującą, równą 11 539,85 zł. Dodał, iż w odpowiedzi na reklamację Bank wskazał jako kwotę należną ratę w kwocie 9719,85 zł. Zdaniem dłużnika w ten sposób Bank zażądał spłaty prawie sześciu dodatkowych rat miesięcznych i to jednorazowo w sytuacji, gdy dłużnik przyjął jako ratę właściwą z uwagi na swoją sytuację finansową - ratę na kwotę 1792 zł. Dłużnik zaprzeczył, iż Bank wysyłał pisma w sprawie zmiany, w których informował, że doszło do zmiany oprocentowania i że ostatnia rata będzie ratą wyrównującą.

Dłużnik zaznaczył, iż Bank obok zwykłego naliczenia raty kapitałowej i odsetkowej może w ostatniej racie ująć także inne opłaty „zgodnie z Tabelą Opłat” jednakże wszelkie należne opłaty nie mogą obejmować dodatkowo naliczonych odsetek czy kapitału ponieważ w przywołanym postanowieniu Regulaminu nie ma podstawy do naliczenia raty kapitałowej czy odsetkowej nie ujętej w harmonogramie - na przykład w oparciu o zmienione oprocentowania w trakcie trwania umowy kredytowej. Zdaniem dłużnika Bank winien mieć wyraźnie i nie budzące wątpliwości upoważnienie do wliczenia do raty ostatniej także raty kapitałowej czy odsetkowej nie ujętej w harmonogramie.

Dłużnik podniósł, iż umowa kredytowa nie została zmieniona w jej trakcie ponieważ dopiero po dokonaniu wpłaty ostatniej raty, pismem z dnia 6 grudnia 2013r., dłużnik został poinformowany, że ma do spłaty ratę wyrównującą, równą 11 539,85 zł, a więc wobec kredytobiorcy Bank nie dokonał zmiany oprocentowania.

Nadto dłużnik podkreślił, że jako kredytobiorca wykonał swoją umowę w całości wpłacając raty wskazane w harmonogramie spłat. Zdanie dłużnika nie może budzić wątpliwości fakt, że Bank nie może formułować wobec kredytobiorcy roszczeń wynikających z umowy po jej wykonaniu w całości, gdy ewentualne niewykonanie zależało od czynności.

W ocenie dłużnika twierdzenia o wysyłaniu przez Bank korespondencji w sprawie zmiany oprocentowania pozostają bez znaczenia prawnego jeżeli Bank nie wykaże tej okoliczności dowodami doręczenia pism.

Niezależnie od wskazanej już przyczyny dłużnik stwierdził, iż roszczenia Banku nie są zasadne także dlatego, że Bank w Regulaminie Kredytu C.(...) wprowadził niedozwoloną klauzulę umowną w rozumieniu art.385³ kodeksu cywilnego (KC), według którego w razie wątpliwości uważa się, że niedozwolonymi postanowieniami umownymi są te, które (m.in.) uprawniają kontrahenta konsumenta do jednostronnej zmiany umowy bez ważnej przyczyny wskazanej w tej umowie. Dodał, że Bank wskazuje § 2 ust. 5 swojego regulaminu w punktach: od pkt a do pkt g siedem przyczyn uzasadniających zmianę oprocentowania jednakże Bank nie wskazuje w jaki sposób mogą one wpłynąć na zmianę oprocentowania i w jakich relacjach pozostają te przyczyny do siebie, jak również nie wiadomo jak liczony jest wzrost oprocentowania i w jakim stopniu i o jaki czynnik wpływa na zmianę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika okazało się niezasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że przepis art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 29.08.1997r. – Prawo bankowe (...) określa wymagania, które powinien spełniać bankowy tytuł egzekucyjny. I tak, w bankowym tytule egzekucyjnym należy oznaczyć bank, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona, dłużnika zobowiązanego do zapłaty, wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności, datę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również oznaczenie czynności bankowej, z której wynikają dochodzone roszczenia, oraz wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia. Bankowy tytuł egzekucyjny należy opatrzyć pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w imieniu banku.

W myśl art. 786² § 1 k.p.c. w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, sąd bada, czy dłużnik poddał się egzekucji oraz czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej dokonanej bezpośrednio z bankiem lub z zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z tej czynności. Oprócz powyższych przesłanek Sąd bada także czy dokument przedłożony przez bank spełnia wynikające z przepisów prawa bankowego przesłanki ważności i skuteczności bankowego tytułu egzekucyjnego, a nadto inne wymogi, które dotyczą każdego tytułu egzekucyjnego.

Zatem należy uznać, iż w sprawach o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu zakres kognicji sądu jest ograniczony do zbadania następujących kwestii: czy dłużnik poddał się egzekucji oraz czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej dokonanej bezpośrednio z bankiem lub z zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z tej czynności, a także czy dokument przedłożony przez bank spełnia wynikające z przepisów prawa bankowego przesłanki ważności i skuteczności bankowego tytułu egzekucyjnego, a nadto inne wymogi, które dotyczą każdego tytułu egzekucyjnego (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie w sprawie (...))

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy prawidłowo zbadał wszystkie powyższe przesłanki, które pozwoliły mu na ocenę, iż przedłożonemu przez wierzyciela bankowemu tytułowi egzekucyjnemu można nadać klauzulę wykonalności.

Natomiast okoliczności podnoszone przez dłużnika w żaden sposób nie mają znaczenia w postępowaniu klauzulowym, albowiem nie dotyczą kwestii formalnych, a merytorycznych, których Sąd nie może badać w tym postępowaniu.

Katalog czynności bankowych reguluje art. 5 ustawy Prawo bankowe. Niewątpliwie zaś (co sam dłużnik przyznaje) udzielenie pożyczki gotówkowej jest czynnością bankową. W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu Sąd nie bada natomiast czy roszczenie wskazane w bankowym tytule egzekucyjnym istnieje oraz czy zostało prawidłowo wyliczone, w szczególności zaś nie prowadzi postępowania dowodowego na te okoliczności ani nie bada sposobu wykonania umowy przez strony.

Podkreślić należy, że stosownie do art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu. Powyższe powództwo służy merytorycznej obronie przed niezasadnie wszczętą egzekucją i w tym postępowaniu dłużnik winien podnosić zarzuty przeciwko obciążeniu go obowiązkiem zapłaty. Postępowanie procesowe ze swej istoty bowiem zapewnia równość stron i prowadzi do umożliwienia sądowi rozważenia wszelkich okoliczności sprawy.

Z tych względów, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zażalenie należało oddalić, o czym orzeczono w sentencji.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

-(...)

- (...)

3. (...)

4. (...)

(...)